

ČELADNÁ

MARTIN VOMASTEK, ALBERT PRAŽÁK, JIŘÍ BARDODĚJ / LABOR 13

Budova hotelu leží na rovinaté planině obklopené zdvihačnými se Beskydskými vrchy. Stavební parcela přiléhá zcela těsně k vyhlášenému golfovému areálu a je víceméně jeho součástí. V okolí budovy se nachází drobná zástavba bez jednotného architektonického stylu. V návrhu jsme použili originální tvarosloví přinášející do místa novou kvalitu. Nově navržená hmota hotelu záměrně porušuje místní měřítko a funguje jako nová dominanta území.

Od počátku byla stavba připodobňována k vesmírné lodi přilétající z jiného světa. Tento nový prvek paradoxně do krajiny přirozeně zapadl. Jeho dynamická hmota v dálkových pohledech navazuje na panoramata okolních kopců a ve svém kontrastním výrazu území bezesporu obohacuje. Idea je dále rozvedena i v uměleckých dílech (krychlolidech) a orientační grafice, které koexistují se stavbou a krajinou bez jasného pojítka. Tento svět ponechává každému návštěvníkovi prostor k vlastní imaginaci.

Tvar budovy reflektuje jeho funkční obsah. V geometrickém středu budovy se nachází funkční centrum hotelu – jeho hlavní vstup, lobby a restaurace. Tyto prostory jsou volně propojeny betonovou rampou a otevírají se do exteriéru velkými prosklenými plochami. Umístění restaurace v 2. patře a rozsáhlé prosklení jejích stěn poskytuje panoramatické výhledy na celé okolí hotelu.

Na západ a východ od centrální části budovy navazují křídla ubytovacích částí. Všechny pokoje jsou orientovány na jih směrem k hlavnímu výhledu na golfový areál.

V suterénu objektu jsou umístěny konferenční prostory a areál wellness / spa. Areál spa je přirozeně osvětlen skleněnou stěnou umístěnou v terénním zářezu. Z venkovní terasy a centrálního prostoru s vířivou vanou se tak otevírá zajímavý výhled přímo na horský masiv. Zároveň je však zachována potřebná intimita těchto prostor.

Jižní fasáda objektu má jasný výraz s rytmem vertikálních oken. Řady oken jsou oživeny zapuštěnými lodžemi zdůrazněnými výraznou barevností.

Severní fasáda hotelu je členěna různě velkými okenními otvory záměrně porušujícími dělení na patra.

Dynamická prolomovaná hmota hotelu je

navržena tak, aby netvořila bariéru v krajině. Tento záměr je podpořen i zvednutím větší části přízemí na sloupy, nad terén. Tím je v pohledové rovině parteru umožněn průhled skrz hotel a celková hmota stavby je takto odlehčena.

Barevnost hotelu je minimalistická – odstíny šedé, černé, bílé jsou akcentovány jen kontrastní barvou fuchsie / magenta, která oživuje jinak neutrální výraz.

Použité materiály tvoří převážně beton, sklo, kámen, ocelový plech. Taktéž fasáda je obložena probarvenými cementovými obkladovými deskami.

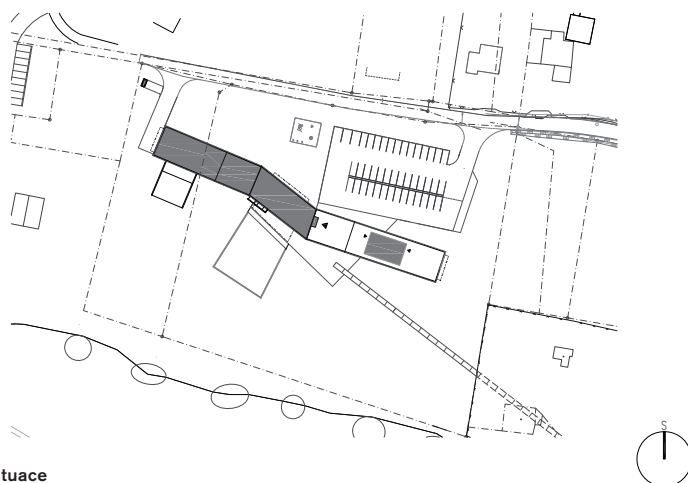
Technické řešení objektu Objekt je založen na železobetonové základové desce v kombinaci se základovými pasy. Konstruktivní systém hotelu je železobetonový monolitický, lokálně doplněný ocelovými sloupy a ocelovou konstrukcí arkýře terasy u restaurace ve 2. NP. Objekt se skládá ze 3 dilatačních celků. Objekt A, o půdorysných rozměrech cca 51,0 x 12,0 m, je nepodsklepený se 4 nadzemními podlažími a s technickým podlažím v 5. NP. 1. NP je z velké části tvořeno venkovním prostorem tvořeným systémem sloupů podpírajících 2. NP. Objekt B, o půdorysných rozměrech cca 26,0 x 12,0 m, má 2 nadzemní podlaží a je podsklepený jedním podzemním podlažím, 2. NP je vysoké přes 2 patra. Objekt C, o půdorysných rozměrech cca 39,0 x 12,0 m, je podsklepený s jedním podzemním podlažím a 3 nadzemními podlažími.

Jednotlivá patra objektů A a C jsou propojena dvouramenným schodištěm

a výtahem. Podlaží objektu B jsou propojena monolitickou šikmou rampou.

Nenosné vyzdívky a příčky jsou zděné z keramických bloků. Na střeše je navržena skladba jednoplášňového střešního pláště s mechanicky kotvenou střešní hydroizolační fólií. Za účelem zakrytí nasávacích a výfukových elementů VZT jsou ve střeše navrženy dva světlíky. Jeden pro nasávání čerstvého vzduchu a druhý pro výfuk znečištěného vzduchu. Světlíky jsou zapuštěné do prostoru strojovny VZT v 3. NP. Byla navržena typová provětrávaná fasáda z velkoformátových vláknocementových desek, stejné fasádní desky jsou použity i na podhled pod celým objektem A. Pro zvýraznění arkýřů bylo použito cortenového obkladu ze silnostěnných desek. Jako doplňkový materiál je v lodžích použit barevně odlišený eloxovaný hliníkový plech. Podlahy jsou plovoucí s nosnou betonovou deskou armovanou sítěmi na tepelné a zvukové izolační vrstvě (podlahové desky z EPS), do podlah je uloženo podlahové vytápění v celém rozsahu objektu. Vnější okenní výplně a strukturální fasády jsou hliníkové s přerušeným tepelným mostem, vzhledem k velikosti okenních výplní a k požadovanému členění byly návrh i realizace těchto výplní velmi složité. Na vnitřních površích našly svoje uplatnění zejména stěrky v různých provedeních, kamenné obklady a dřevěné podlahy či obklady.

Zdrojem tepla pro vytápění a přípravu TUV pro celý objekt jsou tepelná čerpadla a hlubinné vrty. Tepelná čerpadla jsou navržena jako v dané lokalitě ekologicky, energeticky a ekonomicky

situace

nejvýhodnější zdroj energie, a to jak pro vytápění, tak i pro chlazení částí objektu v letním období. Celý objekt je vytápěn nízkoteplotním podlahovým vytápěním, které plně využívá teplotu média dodávanou tepelným čerpadlem a není nutný dohřev na vyšší teplotu topné vody. Podlahové vytápění zároveň zajišťuje kvalitní akumulaci tepla. Systém měření a regulace je navržen s ohledem na hospodárné využití topného zdroje (tepelného čerpadla), slouží k ovládání jednotlivých technologických zařízení a zajišťuje jejich bezpečný provoz. Systém zároveň přijímá signalizaci poruch a centrálně je zobrazuje, případně spouští alarm. Dále je navržena centrální regulace teploty pokojů, která umožňuje neobsazené pokoje pouze temperovat a snížit tím provozní náklady.

Vzduchotechnické jednotky jsou vybaveny rekuperací z důvodů využití odpadního tepla. Pro zajištění nepřetržitého chodu zařízení sloužícího pro požární zásah a pro bezpečnost objektu je navržena bateriová UPS.

Navržené slaboproudé systémy vyhovují současným požadavkům pro hotelový provoz a zároveň umožňují rozšiřování navržených slaboproudých technologií s ohledem na možné budoucí zvyšování nároků na jejich rozsah a výkonnost. Všechny systémy jsou schopny komunikovat na společné platformě rodiny protokolů TCP/IP v rámci sítě LAN. Tyto slaboproudé systémy slouží hlavně pro bezpečný provoz objektu (EPS, nouzový zvukový systém, vnitřní kamerový okruh, kartový systém, záložní napájení) a také pro vytvoření komfortu

stanoveného současnými elektronickými technologickými standardy (PC síť, internet na pokojích, distribuce TV signálu, WiFi, ozvučení...).

Svoje uplatnění ve wellness našly atrakce dodané včetně povrchových úprav a technologií renomovaným evropským výrobcem saun a wellness produktů, který je původcem řady inovativních řešení.

Objekt se svým pojetím vymyká běžné stavební produkci. Architektura, design, grafika a výtvarné umění spolu koexistují a tvoří celek s jasnou koncepcí a výrazem. Styl hotelu je kontroverzní. Nejedná se o podbíživou stavbu, která se zalíbí každému. Na druhou stranu působivě oživuje místní krajinu a vytváří nespornou dominantu s jasnou estetikou.

**O PROJEKTU S AUTORY MARTINEM VOMASTKEM A ALBERTEM PRAŽÁKEM
PŘIPRAVIL JULIUS MACHÁČEK**

Investor, který je sběratelem umění a soudobého designu, měl asi důkladně vycizelovanou představu o tom, co chce, jak má jeho záměr, design hotel, vypadat. Nebyla to pro vás příliš svazující determinanta?

Investor, který nás oslovil, si udělal jakousi interní soutěž, nebo spíš výběr – není nám známo, jak probíhal, zda někoho oslovoval. Samozřejmě věděl, co chce, měl vcelku přesnou vizi, ale nic nám nemaloval a v žádném případě nás neovlivňoval. Věděl jen jasně, kam chce orientovat pokoje, kde má být restaurace, kde další hotelové služby a jaké. Udělali jsme první návrhy a ty se v zásadě později nijak radikálně neměnily. Investor se v našem konceptu myslíme zhlédl už v té rané fázi a pokračování práce pak bylo víceméně evoluční. Máme ve zvyku s klientem bohatě komunikovat – a bylo tomu tak i zde. Na základě toho jsme vše upřesňovali, doladovali. Náš klient se do přípravy stavby i do jejího průběhu přímo položil, bavilo ho to. Důležité pro něho bylo, aby veškerá práce nesla pečeť stoprocentní kvality, vše muselo být dokonalé.

Jak na vás zapůsobilo místo stavby, jak vás ovlivnila v navrhování krajina, zdravá okolní příroda, její rámec?

Ani jednoho z nás to místo při prvním setkání s ním nijak výrazně neoslovilo. Bylo tady pole a za ním uměle tvarovaná krajina golfového hřiště. Zajímavá nám přišla kulisa hor, která to místo

jakoby obkružuje, obepíná. Naším úkolem bylo navrhnout stavbu, která sem přirozeně zapadne, která sem patří. Když se teď zpětně podíváme, tak se nám zdá, že ta budova, postavená na nezajímavé parcele, jakoby dodala celému okolí jakýsi řád, zhodnotila ho a díky její integraci do prostoru povýšila kvalitu celého okolí. Díky hotelu zde vznikly krásné průhledy na všechny strany a samotný hotel, nahlížený z dálky, působí jakoby krajínově.

Jste tři spoluautoři – jak se ubírala vaše diskuse na konceptem? Měli jste na úvahy a diskuse poměrně málo času.

Pracujeme zásadně kolektivně. Náš třetí kolega, Jiří Bardoděj, který je uváděn jako spoluautor, je stavební inženýr, který řeší řadu stavebně technických problémů. Naše kancelář nejraději řeší stavbu od studie až po prováděčku. Výjimečně najímáme externí specialisty a máme tak vše od počátku do konce pod kontrolou. Všichni na tuhle akci měli málo času. Nebyl čas na různé váhavé spekulace, bylo třeba vše rozhodovat rychle, operativně a jednoznačně. To bylo určitě přínosem.

Výtvarník David Černý nazval vaši budovu úkazem, objektem, který na místě přistál z kosmu. Co vás přivedlo k definování jednoduchého, lehce zalomeného kvádru?

Je to reakce na místo, reakce na představu

klienta a především projev našeho estetického vnímání a pocitu, který jsme chtěli do budovy přenést.

Byly pro vás limitující nějaké místní regulativy, museli jste se v tomto směru podřítit nějakým lokálním omezením?

V tomhle směru byla stavba bez problémů. Parcela neleží v žádném sledovaném území, třeba v chráněné krajinné oblasti, a žádné zvláštní regulativy zde nejsou stanoveny. V zásadě jsme jen museli dodržet předepsanou maximální výšku objektu. Nebyl předepsán ani tvar či sklon střechy.

U střechy jsem si všiml, že na ní nejsou instalovány žádné výdechy, chladicí jednotky – je naprosto očištěná od technických zařízení a kvádr stavby tak zůstává čistý v krystalické podobě, připomínající sochu, výtvarný objekt.

To je samozřejmě záměr. Veškeré výfuky či nasávací potrubí jsou uschovány v jakýchsi světlících, aby střecha zůstala čistá. Sám jste si všiml, jak zásadní význam to má pro architekturu celého objektu.

V současnosti je téměř povinností zeptat se na energetickou náročnost objektu, na systémy vytápění a ohřevu vody, na nároky na elektrickou energii. Jak je to řešeno zde?

Celý dům, včetně rozsáhlého a energeticky náročného wellness centra, je napojen na tepelná čerpadla, je zde přes třicet vrtů, které zajišťují ohřev vody zejména do podlahového vytápění, které je instalováno v celém objektu. To je výhodné i z estetického hlediska, kdy do designu interiéru nezasahují žádná otopná tělesa, žádné rozvody. I další rozvody po budově, včetně slaboproudých, různé senzory, povinné předepsané hlásiče – to všechno muselo být řešeno tak, aby byly splněny příslušné předpisy, ale zároveň tak, aby to negativně neovlivnilo estetiku příslušného prostoru. Ale odbíháme od otázky. Energetická náročnost budovy je nízká, zejména díky dobře dimenzovaným izolacím, ale také díky vysoce kvalitním sklům, použitým v oknech a ostatním velkoplošným prosklení.

Plně jste se jako designeři podíleli také na koncepci, ale i na návrzích jednotlivých zařizovacích předmětů pro interiér, navrhli

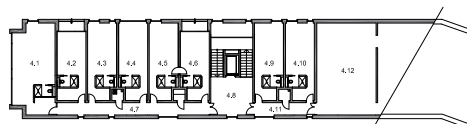
jste materiály, barevnost. Takto komplexně, autorsky pojatá zakázka je asi to nejlepší, co může architekta potkat. Z čeho jste při tvorbě interiéru vycházeli?

Nejprve jsme stanovili koncept, stanovili základní barevnost a věděli jsme přitom, že interiéru bude minimalistický, tedy jednoduchý. Klient nechtěl zbytečně investovat do některých interiérů, kde se mohl inventář opakovat. To je třeba vybavení pokojů, kde se opakují stejné prvky, osvětlení je zde řešené běžnými zářivkovými trubkami, které jsou zapuštěné a překryté perforovanými kryty. Nejsou zde skříně, ale jen jednoduchý policový nábytek. Zde byla zvolena ekonomičtější cesta. Naproti tomu třeba v takzvaném salonku jsme si mohli vymýšlet takřka bez omezení a proto zde mohl být instalován onyxový, prosvětlený barpult, který levný opravdu nebyl, ale patří podle našeho názoru z hlediska designu k lahůdkám tohoto zařízení. Postupovali jsme podle stanovené hierarchie prostorů – někde se šetřilo, jinde se mohlo přidat. Při práci na interiéru byla spolupráce s klientem asi nejintenzivnější. Bylo to hledání shody zejména v emotivní, pocitové rovině a teprve když jsme se potkali, tak jsme návrhy definitivně nakreslili. Bylo důležité najít pro každý prostor jeho jakousi vlastní identitu, aby návštěvník hotelu nacházel v jeho různých částech specifické vjemy. Měli jsme zároveň jakousi supervizi nad prací přizvaných výtvarníků a designerů – Davida Černého, Olgy Benešové, Lucie Koldové, Jeryho Kozy. Vybrali jsme záměrně výtvarníky, o kterých jsme byli přesvědčeni, že budou schopni pojmout svoji práci jako integrální součást celé stavby.

Hotel je v provozu. Jak na vás stavba, jako vaše dosud nejzávažnější dílo, působí dnes, kdy je užívána?

Oba se shodujeme v tom, že máme profesionálně pokrivený pohled. Když přijedeme na místo, tak díky detailní znalosti celé stavby hledáme spíš mouchy, které žádný návštěvník nemůže objevit. Ale celkově jsme rádi, že se takto neobvyklý koncept povedlo zrealizovat, že dílo vzniklo na základě nepřetržitého dialogu mezi jednotlivými aktéry, zejména pak mezi námi a klientem. Jsme rádi, že výborně funguje spojení stavby s krajinou, což potvrzují veškeré dosavadní reakce. Takže jsme spokojeni.

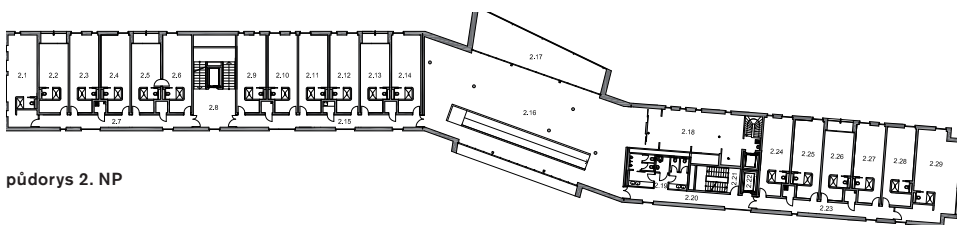

půdorys 4. NP

legenda 4. NP

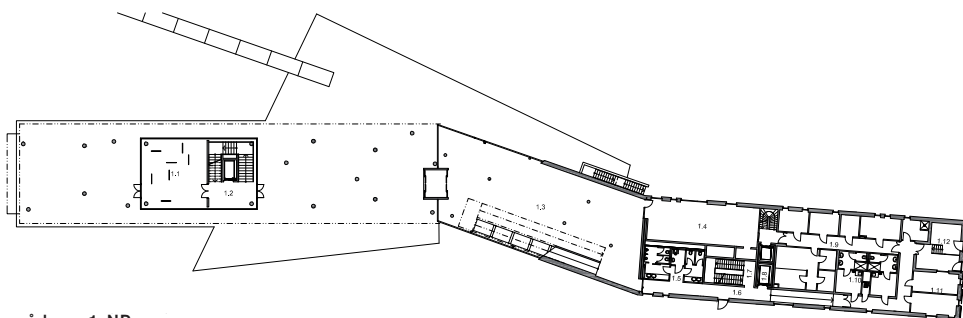
- 4.1 – 4.6 pokoje
- 4.7 chodba
- 4.8 schodiště, výtah
- 4.9 – 4.10 pokoje
- 4.11 chodba
- 4.12 strojovna elektro

půdorys 2. NP

legenda 2. NP

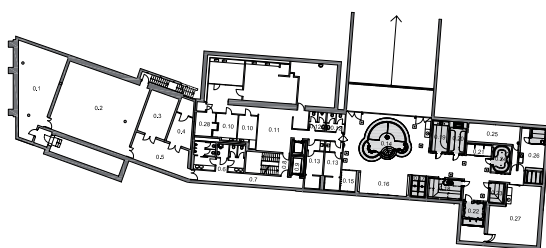
- 2.1 – 2.6 pokoje
- 2.7 chodba
- 2.8 schodiště, výtah
- 2.9 – 2.14 pokoje
- 2.15 chodba
- 2.16 restaurace
- 2.17 terasa
- 2.18 kuchyně
- 2.19 WC
- 2.20 chodba
- 2.21 schodiště
- 2.22 výtah
- 2.23 chodba
- 2.24 – 2.29 pokoje

půdorys 1. NP

legenda 1. NP

- 1.1 sklad sport. potřeb
- 1.2 schodiště, výtah
- 1.3 recepce, kavárna, bar
- 1.4 salónek
- 1.5 WC
- 1.6 chodba
- 1.7 schodiště
- 1.8 výtah
- 1.9 zázemí kuchyně
- 1.11 kanceláře
- 1.12 nákladový prostor

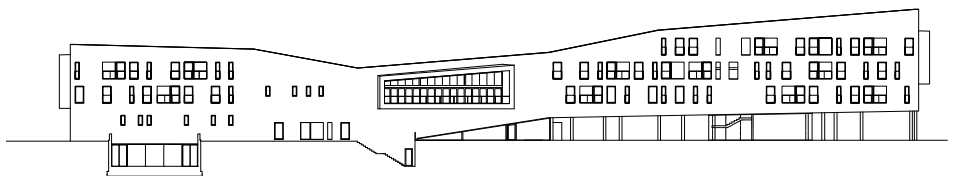
půdorys 1. PP

legenda 1. PP

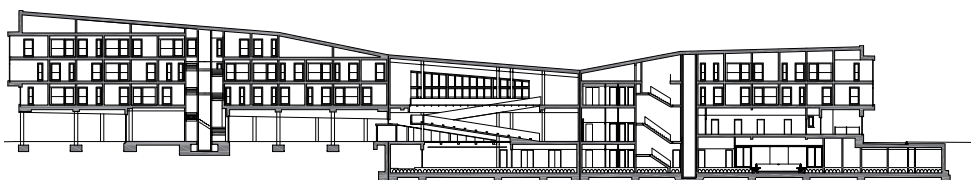
- 2.1 – 2.6 pokoje
- 2.7 chodba
- 2.8 schodiště, výtah
- 2.9 – 2.14 pokoje
- 2.15 chodba
- 2.16 restaurace
- 2.17 terasa
- 2.18 kuchyně
- 2.19 WC
- 2.20 chodba
- 2.21 schodiště
- 2.22 výtah
- 2.23 chodba
- 2.24 – 2.29 pokoje

English Hotel Miura, Čeladná The hotel lies on the flat plain surrounded by the rising Beskydy Mountains. In the vicinity of the building is a development of small buildings without a homogenous architectural style. In the design, we used the original morphology bringing new quality to this place. The newly designed hotel violates the local scale intentionally and acts as a new dominant of this territory. From the very beginning, the building was compared to a spaceship arriving from another world. Paradoxically, this new element fits naturally into the landscape. In long-distance views, its dynamic mass follows the panoramas of the surrounding hills and its contrast appearance undoubtedly enriches the territory. The idea is further elaborated in the works of art (cuboids) and information graphics, which coexist with the building and land without a clear link. This world leaves room for each visitor's own imagination.

pohledy

řez

MIURA HOTEL ČELADNÁ

AUTOŘI Mg.A. Albert Pražák, Ing. arch. Martin Vomastek, Ing. Jiří Bardoděj / LABOR13 s.r.o

SPOLUPRÁCE Ing. Arch. Jan Kalousek, Ing. František Švec, Ing. Dana Kazdová, Ing. Petra Ševčíková, Filip Satrapa

KONSTRUKČNÍ ŘEŠENÍ Ing. M. Kameš / B2K design s.r.o.

INFOSYSTÉM, GRAFIKA Olga Bernešová / Side2 SOCHY David Černý

REALIZACE STAVEBNÍ ČÁSTI UNISTAV, a.s.

DODAVATEL LUXUSNÍCH POVRCHŮ Němec s.r.o. – Luxusní povrchové úpravy

REALIZACE 2011

S ŘEDITelem HOTELU MIURA JIŘÍM HLAVATÝM
PŘIPRAVIL JULIUS MACHÁČEK

Pane řediteli, váš hotel byl otevřen nedávno a nutno dodat, že hotel je celou svoji koncepcí atypický, atypické je nejen řešení pokojů, ale i ostatních prostor. Jaké jsou první reakce hostů na architekturu, na design, který je obklopuje?

Hotel je v plném provozu od počátku července, po krátké době výstavby. Stavěl se necelých čtrnáct měsíců a jak stavaři, tak architekti i jednotliví designeři tady, jak se říká, kmitali. Ostatně já jsem zde nastoupil čtyři měsíce před otevřením a měl na starost zabezpečit provoz jak po organizační, tak personální stránce. I to byla neobvykle krátká doba na to, co je nutné v takovém rozsahu zajistit. V mé roli, kterou zde zastávám, mě samozřejmě zajímají reakce hostů, jejich spokojenost. Takovým soukromým průzkumem jsem zjistil, že bezvýhradně nadšená z nich je tak polovina a mezi touto částí jsou zastoupeni z velké části hosté zahraniční. Ukazuje se, že ti jsou na moderní architekturu a design přece jen více zvyklí, znají ji ze svého okolí v mnohem větším rozsahu, dovedou ji ocenit. Zde obdivují neuvěřitelně zdařilé propojení moderní architektury s reliéfem okolní přírody, ale také třeba umělecká díla, která jsou po hotelu různě instalována. Kde mají v baru originál Andyho Warhola, kde mají ve SPA dvoumetrovou ocelovou plastiku od Tonyho Gragga a drobnou bronzovou plastiku Odpočívající postava

od Henryho Moora? Těch druhých padesát procent tvoří konzervativnější hosté, kteří jsou zvyklí na pohodlnou klasiku. Ti si zvykají na to, že v pokojích mají stropy a podlahy z pohledového betonu, že v koupelnách nemají obklady ale stěrky, že je zde střízlivá barevnost bez zbytečných dekorů. Když pak odjíždějí tak většinou vyjadřují přání vrátit se sem znovu. Prostě na to „jiné“ si lidé rychle přivyknou, když vše ostatní dobře funguje.

Jak reagoval na nestandardní prostředí personál?

Mým krédem jako profesionála je naučit personál vnímat hosta pozitivně a tak k němu i přistupovat. Tady nacházím společné body pro to, aby byl host spokojený – musí se cítit v daném prostředí příjemně, uvolněně – a tady musí nastat určitá symbióza lidského faktoru, služby a prostředí, ve kterém se host a personál pohybují. Vše musí souznít. Bylo proto důležité, aby personál hotelu vzal své prostředí za své. Vzhledem k tomu, že jej tvoří převážně mladí lidé, nebyl to velký problém, myslím, že si ve svém pracovním prostředí nelezli jeho klady, že se zaměstnancům líbí.

Je zde něco, co byste z provozního hlediska řešil jinak, co architekti třeba podcenili?

Po zprovoznění nového hotelu se samozřejmě

vždy objeví určité technické problémy, které je potřeba vyřešit. Ty často odhalí až samotný provoz a je na nás jej doladit tak, aby nebyl jakkoliv narušen komfort zákazníka.

Měl jste příležitost konzultovat s architekty provozní problémy ve fázi projektu, ve fázi stavby?

Nastoupil jsem do hotelu v době, kdy byla stavba již téměř hotová a pracovalo se na vybavení interiérů. Takže etapa projektování mě úplně minula, stejně jako většina stavebních prací. Myslím, že bylo vše dobře profesionálně připraveno a tak jsem zasahoval jen do nějakých maličkostí. Byl to třeba přesun parkoviště na jiné místo tak, aby hoteloví hosté nehleděli přes zaparkovaná auta na okolní přírodu. Také jsem navrhl investorovi, abychom vytvořili jeden jedinečný apartmán - Miura Suite, který by měl mít dva oddělené pokoje a dvě koupelny. To přineslo těsně před dokončením stavby bourání a další náklady, ale investor pochopil, že je to velmi důležité opatření pro prestiž celého hotelu.

Řídit design hotel jistě vyžaduje i určitý váš vztah k designu, k modernímu umění, souznění s majitelem, který, jako sběratel umění a ctitel současného designu měl jasný záměr. Jak si vás vlastně našel?

To už vlastně nevím, ale určitě ne podle toho, zda mám rád moderní design. Hledal zkušeného manažera, který umí řídit, rozjet hotel na špičkové úrovni. Investor se ke mně dostal přes kamaráda a věděl, že jsem vedl úspěšný hotel Aria na Malé Straně, který v roce 2009 vyhrál anketu Trip Advisor jako nejluxusnější hotel světa. Jsem profesionál a tak není rozhodující, zdali vedu hotel v historickém objektu, nebo design hotel. Nicméně moderní design i architekturu mám rád, a přidanou hodnotou zde bylo, že jsem se osobně setkal s Davidem Černým, Lucíí Koldovou a samozřejmě s architekty, kteří hotel navrhli.

Je to určitě zajímavá zkušenost a v mém profesním životě mě to velmi obohatilo. Kdyby se mě někdo zeptal, jestli bych do toho šel znovu, tak určitě říkám ano!

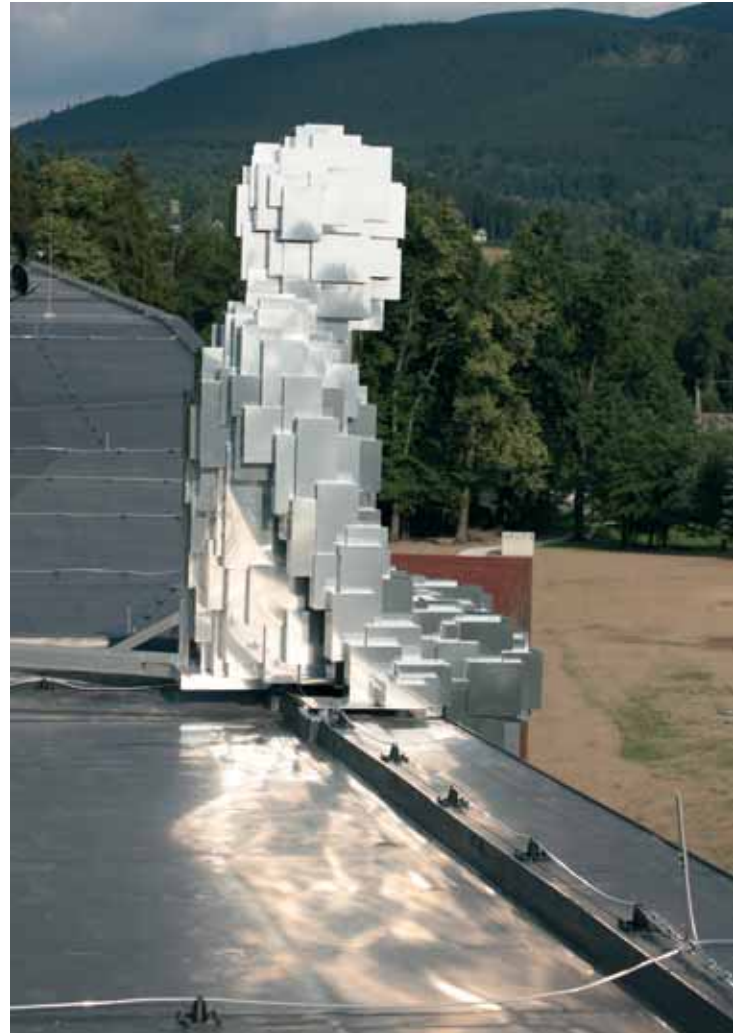
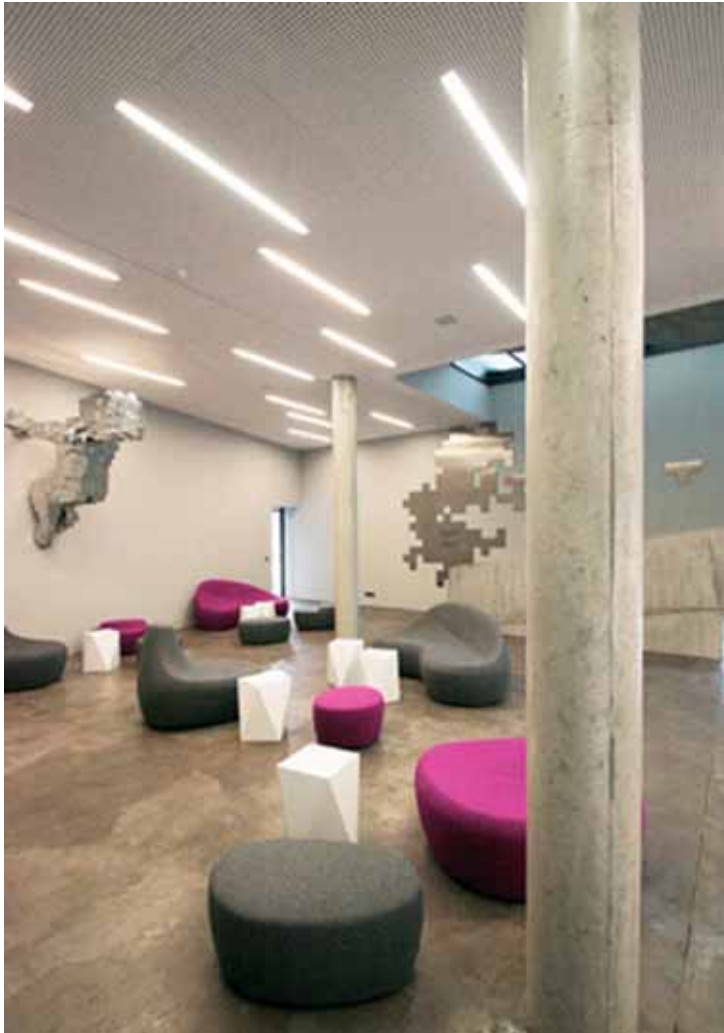

DAVID ČERNÝ
VÝTVARNÍK, SOCHAŘ

„Tenhle hotel je úkaz. Je to kosmická sonda, vesmírné plavidlo, které náhodou přistálo uprostřed beskydské přírody. Viděl jsem ten úkaz z letadla, kroužil jsem nad ním a z výšky fotil a zároveň pilotoval. Věci se mají dělat pořádně a ne dvě najednou – ty fotky se technicky nepovedly. Ale ten pohled z ptačí perspektivy je úchvatný – to se hochům z LABOR 13 fakt povedlo. Hned mě to chytlo, ten na jedné straně přísný, ale trochu neukázněný tvar kvádrů. Vytvaroval jsem postavy z kubusů z nerezavějící, lesklé oceli a sestavoval tak, jako když se vám trhá digitální obraz na monitoru či televizní obrazovce. Plochy jsou lesklé a zrcadlí okolí. Ti Krychloidi, nebo možná Pixloidi sem přiletěli patrně s tím hotelem,“ říká David.

David Černý vytvořil pro náročný exteriér a interiér hotelu skupinu Krychloidů, která se stala přirozeným symbolem celé architektonické realizace a současně inspirativním momentem pro další details (typografie, logo, design). Jejich tvar definují kubické segmenty s přesnými, vycizelovanými konturami. Celá rodinka, tvořená postavou ženy, muže, dětí a lezoucích tvorů, působí jako návštěvníci z jiné planety: pohybují se po celém areálu – odpočívají v bazénu, opírají se o fasádu, sedí na hraně střechy a lezou po stropě a stěnách uvnitř. Díky „krychloidní“ struktuře vnímáme jejich povrch, jako by byl tvořen z pixelů, a naznačený pohyb tím působí rozfázovaně. Motiv lezoucích mimin je originálním podpisem Davida Černého, který odkazuje ke známé realizaci na žižkovské televizní věži.

**S VÍTĚZSLAVEM KOLEČKÁŘEM, HLAVNÍM INŽENÝREM STAVBY / UNISTAV
PŘIPRAVIL JULIUS MACHÁČEK****Pane inženýre, když srovnáte stavbu design hotelu MIURA co do rozsahu, co do obtížnosti s tím, co jste zatím postavil, kam byste tuhle akci zařadil, s čím srovnal?**

Asi největším problémem při stavbě designového hotelu byla nutnost zajistit požadovanou kvalitu a přesnost různých atypických detailů, což bylo náročné především díky skluzům, které standardně provázejí schvalování projektů interiérů. Jejich projekty se často za pochodu mění a doplňují, což stavbu velice zdržuje. Nejinak tomu bylo i zde. Co do nákladů stavba nebyla zcela jistě největší, kterou jsem realizoval. Díky poměrně napjatému termínu a značné atypičnosti stavby zde byla nutná moje nepřetržitá osobní přítomnost na stavbě, stejně jako mých kolegů. Nároky na celý pracovní tým ještě zvyšovalo nepříznivé počasí, které po větší část výstavby vládlo.

Vzhledem k tomu, že jste stavbu odevzdali v podstatě za rok, tak lze předpokládat, že vše běželo jako na drátku. Jaké jste řešili největší problémy?

Možná to z pohledu zvenku tak vypadá, ale stačí se podívat na klimatické souhrny z doby zahájení stavby, počínaje dubnem 2010. Hned je z nich jasné, že počasí loňského roku bylo zde, v Čeladné, extrémně špatné. Prakticky během celého jara a léta byl úhrn

dešťových srážek enormní a terén, jak přímo na stavbě, tak i v okolí, byl velmi podmáčený. Silné srážky způsobily i částečné sesuvy svahů a bylo nutné zajišťovat některé části stavební jámy před hrozcími destrukcemi. Při napjatém harmonogramu výstavby je pak zásah této vyšší moci do harmonogramu prací velice citelný. Bohužel jsme měli komplikaci i s termíny dodávek výplní fasádních otvorů a to nám komplikovalo uzavření stavby před zimním obdobím. Vše tedy bylo ztíženo ještě mrazy a sněhem, což vyvolalo vyšší náklady výstavby.

Doslechl jsem se, že investor byl velice často na stavbě a kontroloval osobně kvalitu díla, kvalitu každého detailu. Nebyli jste z toho nervozi?

Investor, ať již sám, nebo v zastoupení, byl přítomen na stavbě denně. S tím však nemáme problém a někdy, právě díky tomu, bylo možné operativně lépe rozhodnout. Z přítomnosti investora jsem nemusel být nervozi, občas jsme samozřejmě měli odlišný pohled na problematiku, ale vždy jsme se dokázali domluvit a věci vyřešit.

Jaké měla tahle stavba z vašeho pohledu zvláštnosti, jaká technologická a stavařská specifika?

Stavba samotná je provedena klasickými technologiemi. V části interiéru je však uplatněna

řada individuálně řešených designových prvků a koordinace pracovních postupů byla někdy velmi náročná. Občas zde zákonitě vznikl konflikt klasické stavařiny s požadavky dodavatelů designových částí. Sladit praktický pohled stavaře a vize výtvarníka nebylo vždy jednoduché a vyžadovalo hodně trpělivosti a pochopení na obou stranách. A co mě samotného zaujalo? Byla to třeba realizace epoxidových stěrek, povrchových úprav stěn i podlah, které jsou ve většině prostorů hotelu. Jsou esteticky zajímavé a myslím že i trvanlivé a funkční.

Když se po roce ohlédnete zpět, kde na začátku bylo neobdělané pole, na jehož místě dnes dominuje vaše dílo – jaký máte z této realizace pocit?

Do svého profesního portfolia mohu tuto stavbu zařadit jako velmi zajímavou stavbu, nominovanou do soutěže o titul Stavbu roku. Jistě přišly spousty nových podnětů, objevy nových technologií, také ale chyby, které by nebylo dobré opakovat jak v realizačním, tak v komunikačním směru.

Z pohledu mého osobního života je to zjištění, že rodina má být vždy upřednostněna před profesí a i když tento názor nebude z hlediska zaměstnavatele vítán, tak je to prostě nutnost. Tady musím poděkovat své ženě, že se po celou dobu této stavby obrnila trpělivostí a tolerancí a plně nesla sama na svých bedrech starost o naší početnou rodinu.

LUXUSNÍ POVRCHY V HOTELU MIURA

TEXT JOSEF NĚMEC

Když mne koncem roku 2010 kontaktoval arch. Pražák z Labor13 s žádostí o schůzku, ani ve snu mne nenapadlo o jak zajímavý projekt se jedná. Přišel k nám do showroomu spolu s investorem panem Kučíkem, aby si prohlédli naše povrchové stěrky. Vzpomínám si na to jak pan Kučík řekl – „chci mít betonový hotel“. V ten okamžik jsem věděl že máme velkou šanci, protože betonové stěrky jsou naše doména.

Probírali jsme spolu všechny možné varianty stěrek a jejich vlastnosti. Bylo třeba vybrat zvlášť povrch do koupelen, dále povrch stěn a podlah do wellness části hotelu, podlahy vstupní haly a okolních chodeb, povrch stěn v restauraci, podlahy v hotelových pokojích, stěny a podlahy ve veřejných sociálních místnostech a také jsme řešily jak opravit část nepovedených pohledových betonů na schodištích. Bylo velice zajímavé sledovat vzájemnou spolupráci investora a architekta. Myslím, že spousta architektů by si přála investora, který by jim poskytl tolik prostoru.

Použité technologie:

Imitace betonu Díky skutečně věrohodnému vzhledu stěrky imitující beton jsme vyřešili opravy nepovedených pohledových betonů na schodištích. Zachovali jsme i původní skladbu bednicích dílců. (Obr. 1)

Betonepox Jedná se o naši vlastní techniku, která vznikla v roce 2009. Důvodem jejího vzniku byla potřeba najít materiál maximálně odolný vůči vodě a který bude možno bez jakýchkoliv problémů použít i do koupelen včetně sprchových koutů. Betonepox je velmi tvrdá stěrka aplikovatelná jak na stěny tak na podlahy. Tato epoxidová stěrka je použita ve všech koupelnách a sprchách. V průběhu realizace stavby se rozhodlo o jejím použití i na všechny podlahy hotelových pokojů. Tento povrch může být jak ve vzhledu imitujícího beton, tak v jednobarevném provedení. (Obr. 2, 3, 4)

Litá epoxidová podlaha Tato podlaha byla použita ve wellness recepci. V kombinaci s technikou Lakovaná stěrka na stěnách působí celý prostor velmi luxusně a čistě. (Obr. 5)

A45 Podlaha vyhlížející jako kletovaný beton byla realizována v celé vstupní hale, okolních chodbách a na všech zdech a podlahách veřejných sociálních místností. (Obr. 6, 7)

Granite Plastický povrch v odstínu měď lze nalézt v místnostech určených pro masáže a ve VIP sauně. Je zde použita v kombinaci s mozaikovým obkladem velmi podobného vzhledu. V prostoru zvaném Darkroom, určeným pro odpočinek, je na všech stěnách v kovovém olověném odstínu. (Obr. 8, 9)

Perlata Je elegantní povrch s lehkou jiskrou a leskem. Má jemnou strukturu plnou pohybu a tónů. Vytváří jedinečný a vizuálně nápadný vzhled při pohledu z blízka a zároveň působí jemným dojmem při pohledu z dálky. Tato stěrka je na všech stěnách restaurace. (Obr. 10, 11)

Samotná realizace byla pro nás velkou výzvou. Vzhledem k rozsahu naší dodávky a krátkého času, zde byl velký tlak jak na koordinaci všech prací, tak především na samotné řemeslníky, kteří byli odloučeni od rodin často i déle než měsíc. Díky maximálnímu úsilí všech řemeslníků naší firmy se nakonec povedlo celé dílo včas dokončit.

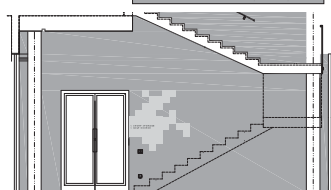
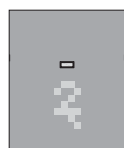
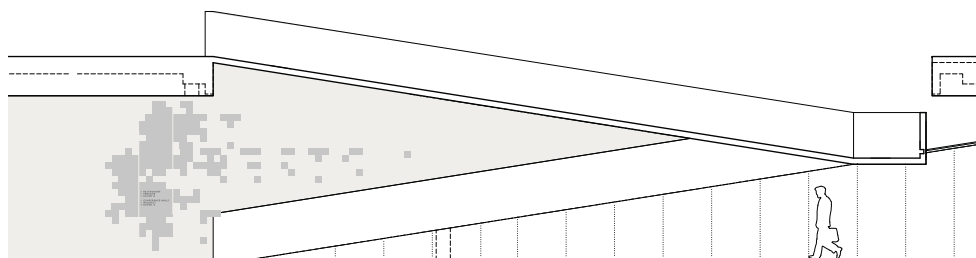
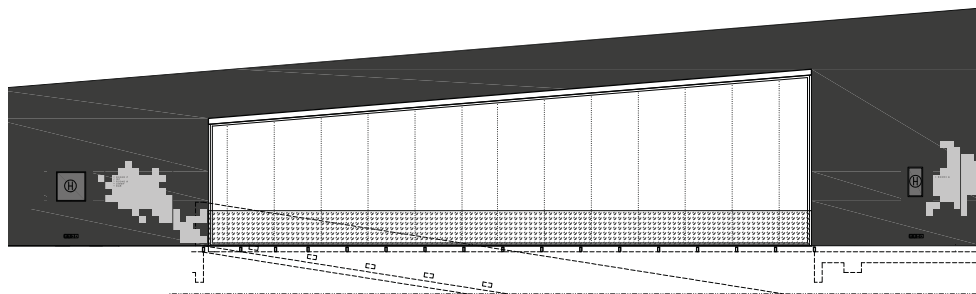
Kontakt: www.luxusnipovrchy.cz

GRAFIKA A INFORMAČNÍ SYSTÉM

OLGA BENEŠOVÁ / SIDE2

Ke spolupráci na informačním systému a grafice pro hotel Miura vyzvali Side2 architekti z Labor 13 už počátkem roku 2009. Od začátku jsme hledali formu prorůstajícího živého organismu, který by mohl navádět návštěvníky hotelu a zároveň zjemňoval strohý betonový interiér. Podoba informačního systému, jak byl realizován, začala vznikat krátce poté, co jsme viděli návrhy soch Davida Černého. Byl to pro nás určující výchozí bod. Měli jsme základní motiv, který jsme transformovali do 2D a geometrického rastru. Určili jsme nejdůležitější komunikační uzly a na místě těchto křižovatek jsme začali tvořit rozcestníky. Jednotlivé tvary infonosičů vycházejí z čísla patra nebo funkce místnosti, ve které se nacházejí. Vznikly buď množením, nebo naopak úplným rozpadem na samostatné pixely. Číslovky jsou asi nejpatrnější na schodišti budovy C, ale dobrý pozorovatel by je našel i jinde. Celý informační systém je vytvořen na čtvercovém rastru ve dvou velikostech. Nejmenší segment má 8 x 8 mm a největší 176 x 176 mm. Z nich jsou složeny všechny rozcestníky, piktogramy i nápisy v budově. Takže to, co vypadá jako zcela náhodná grafika, je ve skutečnosti tak trochu matematika. Texty jsme jednoduše perforovali do plechů nebo je lepili přímo na beton. Pro další grafiku v interiéru jsme doplnili třetí velikost rastru (32 x 32 mm) a používali jsme princip rozpadu. To je vidět například na corianových recepčních pultech. Zdánlivě náhodně rozsypané pruhy svítících pixelů jsou důkladně rozebrané nápisy MIURA a SPA.

